

WONDERLIJKE VLUCHTWEGEN

9 De Egyptenaren nu, al de paarden en wagens van Farao, zijn ruiters en zijn legermacht, achtervolgden hen en haalden hen in, terwijl zij gelegerd waren aan de zee, bij Pi-hachirof, tegenover Baal-sefon. 10 Toen Farao naderbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren rukten achter hen aan. **Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en schreeuwden tot de Here,** 11 en zij zeiden tot Mozes: **Waren er soms geen graven in Egypte,** dat gij ons hebt meegenomen om te sterven in de woestijn? Wat hebt gij ons aangedaan door ons uit Egypte te leiden? 12 Hebben wij u dit al niet gezegd in Egypte: laat ons met rust, en laten wij de Egyptenaren dienen. Want wij kunnen beter de Egyptenaren dienen dan in de woestijn sterven. 13 Maar Mozes zeide tot het volk: Vreest niet, houdt stand, **dan zult gij de verlossing des Heren zien,** die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien.

14 De Here zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.(Exod.14)

Hier zien wij Gods volk, pas uit Egypte verlost van de harde slavernij. Ze klagen. Het lijkt wel of ze het in Egypte wel beter hadden dan nu in de woestijn, op weg naar het beloofde. Ze hadden nog maar pas de grote wonderen van hun God kunnen zien, of ze zijn dit wellicht al vergeten. Hun blijdschap van het verlost zijn was precies van korte duur. Wij kunnen dit ook weleens gaan vergelijken met de tijd toen wij tot "het" geloof zijn gekomen, dan kenden wij ook die hemelse vreugde in ons hart, doch daarna kwamen precies zoals voor Gods volk, de lastige en moeilijke stappen in het zand van de woestijn. Deze stappen waren beslissingen, over het verdere leven. Een nieuwe kijk op het leven, niet verder naar het vergankelijke, maar naar het onvergankelijke.

WAREN ER SOMS GEEN GRAVEN IN EGYPTE!

ANGST VERNIETIGDE HUN VERTROUWEN!!!

Dit zijn de woorden die Mozes mocht horen! Wat een ondankbaar volk tegenover hun geestelijke leider. Deze mensen waren precies mensen als wij vandaag. God was goed en vriendelijk voor hen, maar ze vergeten zeer vlug Gods goedheid, genade en Zijn allemachtigheid. Ze hadden toch de grote wonderen gezien van God die met Mozes optrok. Ze hadden de plagen gezien tegenover de Egyptenaren, om hen te verlossen. Zoals een driedaagse duisternis, welke zich nog kan voordoen. Dit was de aanleiding dat ze de eerste geloofsstappen zetten in vertrouwen op de God van Israël om Egypte te verlaten. Maar nu de machtige Egyptische troepen hen achtervolgden, en ze tegen de Rode zee stonden, was al hun geloof in de schoenen gezonken. Angst overviel hen.

ANGST IS EEN GROTE VIJAND VOOR IEDER MENS, MAAR...

Mattheus 8:26 En Hij zeide tot hen: **Waarom zijt gij bevreesd, kleingelovigen?** Toen stond Hij op en bestrafte de winden en de zee, en het werd volkomen stil.

- Ook wij kunnen nog in dagen van angsten komen. Let maar opnieuw ook hoe het in Israël gaat, de benauwdheid van Jacob staat voor de deur. De eerste signalen zijn gegeven, rabbijnen roepen op tot vasten en gebed, komt het niet voort uit hun angsten.

WAAR WAS HUN GELOOF, HUN VERTROUWEN IN DIE OMSTANDIGHEDEN?

- Het volk geloofde toen God die wonderen deed, en ze verlieten onder Mozes Egypte, dat was **het verleden**.
- **Nu** konden ze niet geloven dat God hen opnieuw zou redden. Ze keken naar dat moordende leger van de farao. Het leek onmogelijk in hun ogen. De zee zou opengaan en **een wonderlijke vluchtweg** vormen. Velen willen dit nog steeds niet geloven!

Deze drie punten kunnen wij ook op de gemeente weerspiegelen. Ook wij zijn gaan behoren tot Gods volk uit de heidenen. **Wij hebben** geestelijk de zondige wereld (Egypte) verlaten door onze wedergeboorte, wat ook telkens een wonder op zichzelf is, bij iedere ziel die zich bekeerde. Dit is

onze verlossing door geloof in de woorden van vergeving en het offer van Jezus.

Wij geloven precies als hen in de wederkomst van Jezus. Dit is onze toekomst, daar zijn wij gelukkig dat wij dit geloven en een christelijke hoop kennen daarover.

Romeinen 12:12 Weest **blijde in de hoop**, *geduldig in de verdrukking, volhardend in het gebed,*

Zullen ook wij niet doen als zij, wanneer wij achtervolgt zullen worden door de wereldmacht van de komende antichrist? Denk maar aan de christenen en de joden die nu al door de moordende moslimgelovigen worden vermoord! Precies als toen zal er geen uitweg meer zijn. Alles zal onder controle komen. Zullen christenen verder hun vertrouwen stellen op **de beloofde een vluchtweg**, niet door zee, maar door de lucht hemelwaarts, de **geheime opname!** Velen willen dit nog steeds niet geloven! Velen willen eerder twisten, in plaats van stil te vertrouwen. Precies als Mozes zullen vele christenleiders het hard te verduren krijgen. **Ben je een hemelburger?**

20 Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, 21 die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen. Fil.3

51 Zie, ik deel u een geheimenis mede. Allen zullen wij niet ontslapen, maar allen zullen wij veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin, want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden. 1 Cor. 15

MOZES KREEG EN HAD EEN ANTWOORD:

13 Maar Mozes zeide tot het volk: **Vreest niet**, houdt stand, **dan zult gij de verlossing des Heren zien**, die Hij u heden bereiden zal; want de Egyptenaren, die gij heden gezien hebt, zult gij nimmermeer zien. **14 De Here zal voor u strijden, en gij zult stil zijn.**

Het volk met grote angst in de ogen moest nu deze woorden aannemen! Ze zagen het leger komen van verre. Geen enkel menselijk middel konden ze zelf nog uitvinden om te redden. Het enige wat ze konden doen was vertrouwen op de woorden die Mozes hun toesprak.

Ook zien wij in zulke situaties dat Mozes de man was van geloof, geloof en vertrouwen dat hij had gekregen van God op dat moment, want wetende dat Mozes een zachtmoedig man was, zou hij dit zonder God nooit staande zijn gebleven. Bedenk de verantwoordelijkheid van Mozes, stel je voor een afslachting van je eigen volk voor ogen moeten zien.

Wij hebben een troost: De Here zal strijden. Hij heeft onze wetenschappelijke hulp niet nodig!

DE AFSPRAAK: DE HERE ZAL STRIJDEN, GIJ ZULT STIL ZIJN.

Rashie vertaling: **en gij zult zwijgen.**

Volgens deze vertaling met zijn uitleg zou hier enkel bedoeld zijn: **niet te twisten** met Gods Woord. Zij dienden hier het woord dat Mozes sprak aan te nemen als het woord van God!

Het lijkt al even moeilijk voor het volk om te moeten gehoorzamen in zulke angstige omstandigheden, waarbij wij het toch allemaal zelf graag willen oplossen en bijzonder ZELF willen strijden. STIL ZIJN, is niet altijd gemakkelijk. Maar hier konden ze nietsdoen. Alles wat ze zouden doen zou verkeerd zijn. Ze waren ook machteloos in deze situatie. Wij kunnen ook in situaties komen waarbij wij machteloos staan, het beste is dan te vertrouwen op de Here!

2 Corintiërs 4:8 in alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos;

Biblespace Vlaanderen
<http://biblespace.wordpress.com/>.